

BORSSZEM JANKÓ

HOL A VADÁSZ?

Előfizethetni a kiadó-hivatalban : Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. Előfizetési díj : Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 16 kr.

Locuti sunt.

I.

»Az ÁTKOS örült zürzavarban —
Melyben veszettül tombolának
Az ostobák és a gazok —
Nehéz volt sorsa Hunniának.

A tisztesség komoly beszéde
Gúny tárgya volt, pusztába hangja —
S mint szent ige tiszteltetett
A förmedő rüpkők hangja.

A vad tömeg vállát megülve,
Urrá lön egy-egy czéda kukta —
S itélt hetykén az úr fölött,
Ki máskor őt csak félre rugta.

A becsületről prédikála —
Ó vérlázító, arcziprító!
Ki tolvaj volt nem régiben,
Ha nem, hát váltóhamisító.

A legbutább rágalmazók is
Mind tiszteletre, hirre kaptak —
S a kétes existenciák
Dicséretet s babért arattak.

A vad tömeg emitten arczul
A szent Szabadság elvit verte,
Amott az ország czimerét
A sárba dobta, bekeverte.

És nézik ezt kétségbeesve, —
Vezéri szóra várva-várván, —
A jobbak némán, tétlenül
S im szóra kél föl Tisza Kálmán.

S mint hogy ha Róma szól, — szavára
A jobbak mind egy sorba állnak:
Becsület, Béke — jelszavuk —
S a vadság ellen sikra szállnak.

Mig nincs a győzelem kivíva,
Köztük csak egy a párt, az érdek.
Róma beszélt . . . a vesztetek
Közleg, ti csöcselék vezérek!«

II.

»Hej Tisza Kálmán, szólhat a szavad!
Már a zsidónak eladtad magad.
Zikczene zakczene!« dalol a duhaj —
»Mig él a vármegye, addig kutyabaj!«

Magyar kémek Szibériában.

— Orosz lapszemle. —

ZIBÉRIA el van árasztva magyar kémekkel, még pedig, ismervén a furfangos magyar a muszkának udvarias és női bájak iránt gyöngé természetét, csupa hölgyeket küldtek ki ellenünk. E kémek mind az arisztokráciából sorakoznak. Van köztük: 16 hercegnő, 20 grófnő, 40 báróné, 1 marquisné. Ajánljuk az orosz kormányoknak a legnagyobb óvatosságot, mert a magyarok célja világos: előbb Szibériát akarják fellázítani, aztán az éjszaki sarkot elfoglalni. Ha ez utóbbi tett sikerül, lecsavarják a lámpást, mely az éjszaki fényt adja, ezzel birodalmunk fele sötétségbe borult s a magyarok kényelmesen bevonulhatnak Novoje Zemlján keresztül Pétervárra.

(»Moszkovszkija Vjedomosti«.)

*

Birodalmunkat veszély fenyegeti. A barbár magyarok kémekkel özönlik el a szép Szibériát. Annyi a magyar kém ott, mintha a felhőkbe csöppenne alá. Ahol eddig csak kéneseit ismertek — most kémeseit esik. Hogy rájuk ne lehessen ismerni, medvék alakjába bujnak és medvecukorral vesztegetik meg a lakosságot. Hajtódadásokat kellene rájuk tartani.

(»Odeszkij Vjestnik«.)

*

Nem kémekkel van Szibéria elborítva, hanem gémekkel. De e gémek kémek. Az átváltozás annál könnyebben sikerülhetett, mert a különbség csak egy betű. E kémek kigémlelik egész Szibériát Tisza Kálmán parancsára s arisztokratikus nevek alatt utaznak, hogy a gyanút kikerüljék.

(»Tobolszkij Vjestnik«.)

Orvosi bizonyítvány.

Hogy néhai Deák Ferencz, kiérdemült magyar államférfi ur, a horvát-magyar kiegyezés megkötése s a fehér lap kiszolgáltatása alkalmával szembajban, névszerint politikai rövidlátásban (*Miopia tablabirarum*) szenvedett, ezennel hitelesen bizonyítom.

DR. PESTY FRIGYES
politikai szemorvos.

ELHALASZTOTT ELŐADÁS.

Istóczy (az »udri-udrizó« Starceviészhez.) Bratye, zárjuk be a bődeinkat, rossz idő jár most mi reánk. Majd ha jobbra fordul, elállunk megint.

Horvát kérelem.

A magyar m. k. kormánynak

(Hivatalból sürgetős.)

Budapest.

Kérünk a lehető leggyorsabban 1000 drb. magyar köriratú címert, hogy minden horvát községi előljáróságnak s egyéb hatóságnak legalább is egy-egy álljon

rendelkezésére, különben veszve vagyunk. A lázadók ugyanis a hivatalnokra törnek s a magyar köriratú címereket követelik, melyeket, ha a hivatalnok kiadni nem képes, a tisztviselőt rövid úton agyonütik.

Alázatos tisztelettel

A horvát hivatalnokok.

SUTTYOMBERKI DÁRIUS

a helyhezet signaturájáról.

Haza minden előtt!

Tisza Kálmán azt izente,
Induljon a regementje;
Többször már nem is üzeni,
Pestre mégis föl kell menni!
Eljen a napdaj!

Megszólt a generális Nagyváradon, pereg a dob,
masirozunk!

Isten veled édes falum határa, ahol csibukszó mel-
lett olyan csöndesen olvastam az ujságból, hogy milyen
lárma van a nagy világban. Isten veled! Lesz megint hecz,
a magyarok istene akárhová tege!

De ne féljen a generális,
nem eresztjük — még ha
akarna se eresztenénk. Hogy
a kabinet-válságból semmisen
lesz, arról jót áll a gárda,
aki megadja magát, szavaz,
de meg nem hal.

Ha meg leszavaztunk,
akkor — pakkolj Pista!

Dr. Hombár Mihály védbeszédeiből.

— Egész határozottsággal merem
állítani, hogy legkésőbb két év mulva
a halálos büntetés törvényeinkből vég-
kép ki fog töröltetni. Midőn tehát a
tekintetes törvényszék anyós-gyilkolás-
ban bűnösnek kimondott védenczem
ellen meghozza a halálos ítéletet, égbe
kiáltó igazságtalanságot követ el oly
emberen, a ki merő véletlenségből, a
helyett, hogy csak két év mulva —
most verte agyon az anyósát. Kérem

tehát a tek. törvényszéket, hogy védenc-
zem helyett az ítéletnek meghozatalát méltóztassék felfüg-
geszteni.

— Védenczem Bóka Ádám nem ítéltető el becsületsér-
tés miatt, annak daczára, hogy panaszoszt »bitang, gazember,
akasztófárávaló« szavakkal illette. Mert mint azt az iratokhoz
csatolt orvosi bizonylattal kimutattam, védenczem nagy mérv-
ben siket, ki csak úgy hall meg valamint, ha azt a fülébe ordit-
ják, — nem lévén pedig beigazolva az, hogy ő a sértő szava-
kat ennen fülébe ordította volna, ő azokat nem is hallhatta s így
sértő voltukat s horderejüket föl sem is foghatta. S téve-tagadva
önfülébe orditá is ama szavakat, akkor azok éppen nem vonat-
kozhatnak panaszosra, csak védenczemre magára, mint a kinek
mondattak, — ő pedig önmaga ellen becsületsértési panaszt
nem emelt.

Tönődések

Seiffensteiner Solomontól.

— Najdon kár, hojd a
péndz-üjd miniszter oraság elej-
tette az ablak-adó tervet. Mert
én eben az ontiszemítás világba
mind befalaztattam volna az ab-
lokaimat.

— Az excelenziás oraság
Somssich szól a gy-hoz; a Jó-
kai oraság szovára megnyilik a
sziv; a Verhajváj oraság be-
szédjire öszeszoról az ököl.

— Az Eszterbál elmarad. Nem értem az excelenz
Tisza Kálmán oraságot, mér tiltjo meg éppen Bodocsonyba
az ontesemita tánczot. Hát mindenött edjebött az országra
nem járják a balandját?

— Forcsa oz az ágrários programm. Okorja bir-
tok-minimom. Wie hajszt birtok m i n i m o m? Én kivá-
nok minden mogyor embernek birtok-m a x i m o m!

— Nyiredházi megyei kohngregácziönba beszélte
naczeröen a Fráter oraság, száz esztendüt éljen! Bár-
csok a páter orak is beszélnének ógy mint ez a Frá-
ter ör!

— Excelencz Tisza, baron Jeszenszky, her fűn
Fráter! Már látok fehérr pontokat a horizonton. Deröl.

— Deröli magátul. Csak ott lesz najdon sötét,
ahun a her von Kozma kiderit.

GLADSTONE.

— Sürgönyök. —

London, szept. 17. Gladstone Koppenhágába
utazik. Utazásának semmi politikai jelentősége nincs, tisz-
tán tudományos czélzatzból megy oda. Az angol állam-
férfi ugyanis tanulmányt ír Hamletről s meg akar
győződni róla, vajjon most is rothadt-e még valami
Dániában, vagy ez csak a Hamlet idejében volt így.

*

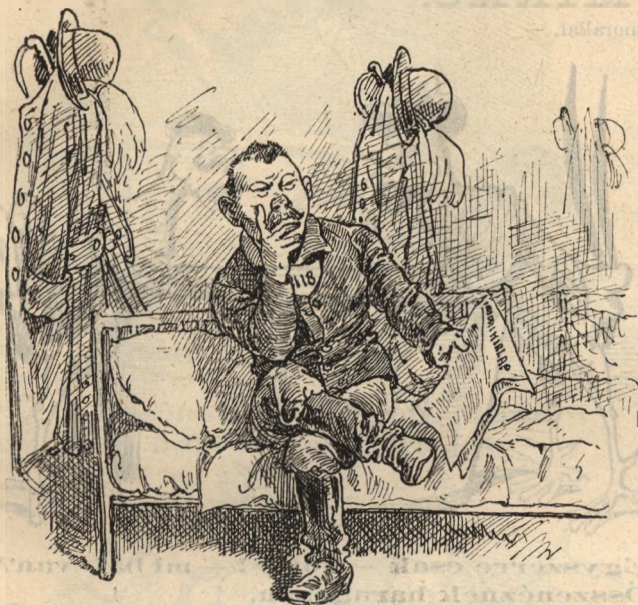
London, szept. 18. Gladstone orvosi rendeletre
utazik Dániába. Angliának szigeti hőmérséke kártékony
hatással van a premierre s az orvosok Dániának felszi-
geti természetétől jó hatást várnak a miniszter megron-
gált egészségére.

*

London, szept. 19. Minden eddigi tudósítás
Gladstone utazásának indokairól tévedésen alapul. »En-
tente cordiale« czimmel a frederiksborgi házi szinpadon
egy mükedvelői előadást szándékoznak rendezni Bis-
marck tiszteletére. A főbb szerepet a szász, a görög király,
a walesi herczeg s a dán király már elvállalták. Csak
még egy sugóra volt szükség s Gladstone a jótékony
cél iránti tekintetből erre vállalkozott is.

MIHASZNA ANDRÁS

fővárosi m. k. rendőr szemlélődései.

Le vagyunk pipálva!

Ellenségünk má mi nekünk mindenki!

De hogy még a nagymelltóságu Tisza Kálmány főminiszter ur ú felsége is mi ellenünk fordújon, mán azt még a képes újságnak se hittem vóna el.

Pedig ugy vagyón!

Még ú is, a mi pátrónusunk, a czibilek pártját fogja!

Kiadta rendöletbe, hogy omlibuson, lófejün, propelléren, mindenütt szabadon cigizérezhat az a kutya-fülű czibil.

Hát ez rönd?

Hát nagyobb ur a czibil minálunknál?

Nem szokásom a rezonérozás, de az mégse járja, hogy az az izgága czibil most, mielőtt beszáll az omlibuszba, csak azér is éntüllem kér tüzet, hogy csuffá tegye az én hivatalos tekintélemet.

Hogyha pedig hivatalos tekintéll nincsen, akkor rönd sincsen, pedig röndnek muszáj lönnyi!

Meg azután, hogy a nagyságos főkapitány ur ő melltóságát lefüstölte a fő országtartó ur ú felsége, nincs is semmi dógunk. Annak az egy pár kisebb-nagyobb betörésnek, aki megesik, mink oda se nízünk. Ha megfogódik a gazember, jó van; ha nem fogódik meg, ugy is jó van. Mer hiszen a mi fejünk se káptalan, hogy olyat fogjunk meg, ami megfoghatatlan.

Rebeluczijó, zavargás se akar esni. Az egyetlen vigasztalásunk a jogász ifiurak, azok el nem hannak bennünket. A múltkor is nagy zsvajt hallok a Vörösházi uradalom körül; lárma, kurjongatás, verekedés. Mindjár fölösmértem hogy itt egyetemi előadás folik. »Megállj a kutya istenedet!« orditom oda udvariasan, mer meg van hagyval, hogy szépen bánjunk a czibilséggel. — »Megállj!« Odamenek, hát persze a

Bukovay úrfi kompániája vót. Átadták a vizitkártyájukat, ámbár nem vót rá szükség, mer régi ismerősök vagyunk, sokszor be akartam mán őket késérni.

Nini, má megest itt botorkál a vak kódís! No öreg, ugy-e jó vóna, ha te is ur vóna, oszt a vizitkártyádót csukná be magad helett? Hanem hát neked nincsen vizitkártyád, hát csak alomars a dutyiba, mer röndnek muszáj lönnyi!

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— Hogy mi az a jogéret? . . . Hát mikor csöndet kér a W. professor ott a »hátszó uraktól« és felszóal egy engesztelő balek hang, hogy: »már megenged nagyságod, de azt nem türhetem, hogy tökfilkóval vigyek el a makk disznómat, mikor még regressálva sem vagyok!«

— Kétségbeesve hirdeti a »Bp. Hírlap,« hogy 70% a sémi az universitáson. Hát újság a mi láb lapunk elött, hogy a sémi mindig nagy perczentiel dolgozik?

— »Absolut többségben vannak a zsidó medikusok!« mondja tovább. Ez is csak konzekvencia; az apja az eleven — a fia meg a holttestünket nyúzza.

— Hibáztatja, hogy annyi a sémi tandíjmentes. Pedig ez így van jól. Mi megfizetjük a professorokat; kell hát lenni valakinek, a ki ingyen meg is hallgassa őket.

— Mert a sémi kollegáknál az is rebach, ha potyára tanulhatnak.

— De azért ne féltse tölünk az »Alma matert.« Csak mostoha gyermekei a zsidók. Szabadul is tölük, mihelyt lehet. Bezzeg nem ereszti a magam fajta édes gycerekeit, hanem ragaszkodik hozzánk rettenetesen.

— Felvirradt hát valahára a filozopternek is — a Dunaparton. Régóta is biztatgatom őket, hogy: lesz még szálló lágy kenyérrrel.

— Én, ki Ilkát czelött annyira szerettem . . . most imádom.

— Kár, hogy nincs most junius, mert akkor csak két hónap mulva volna szeptember.

— Beöthy Zsolt ur, hallom, a folyó semestrisben a »tragikumról« értekeznek. A filozopter legények tömegesen iratkoztak be ez előadásokra. Kiváncsiak nagyon a snaszos életök rajzára. Lesz-e utána vigasztaló ebéd, mint volt Gregussnál? — ez a kérdés nagyon foglalkoztatja a bendögü-zokat.

— Rosz tanuló hiremet költötték, pedig hosszú egyetemi pályámon maig sem buktam meg egyébként, csak ha elnökjelölt voltam a választáson.

— Igaz, hogy még nem szemtelenkedtem oda a vizsgáló bizottság elé soha. Sémi tempo az.

A KÉT KAKAS

vagy:

MISKA ÉS MIRKO.

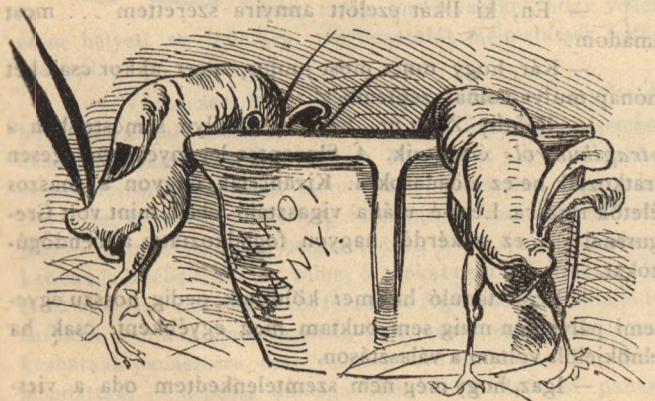
— Régi mese új morállal. —

**Miska kakas tála tele,
Jókedvűen tekint bele.**

**— Részed legyen neked is, no?
Egyél velem bratye Mirko.**

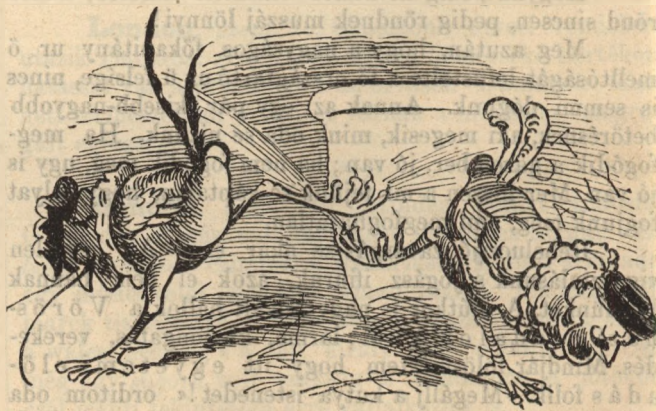
**Bővében az eddelnek,
Pompásan megebédelnék.**

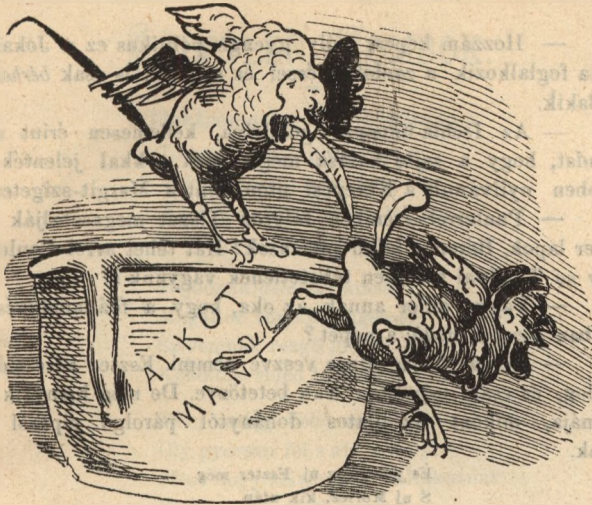
**Egyszerre csak — kotty! — mi baj van?
Összenéznek haragosan.**

**— Elkaptad a falatomat!
Rikkant Mirko, s van hadd'el hadd.**

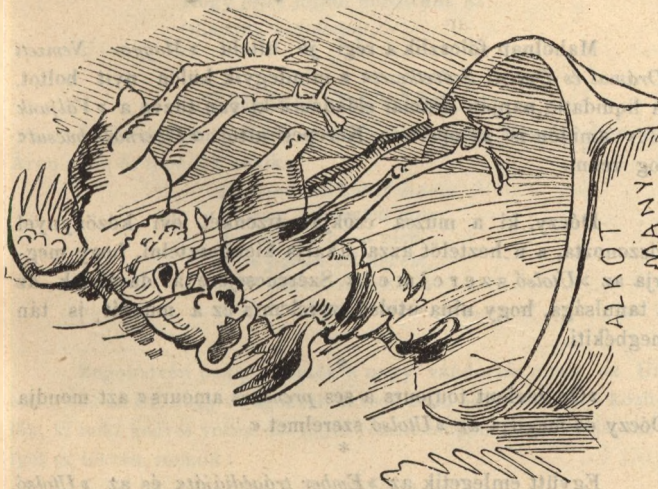
**— Azt a Miska mivoltodat!
— Azt a Mirko augyelodat!**

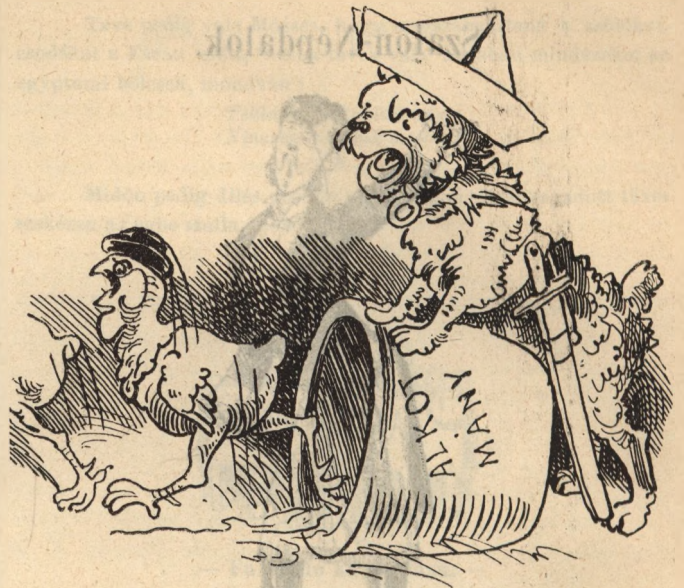
– Fazekantól pusztulj, Miska,
Mert a farkad megsiratja!

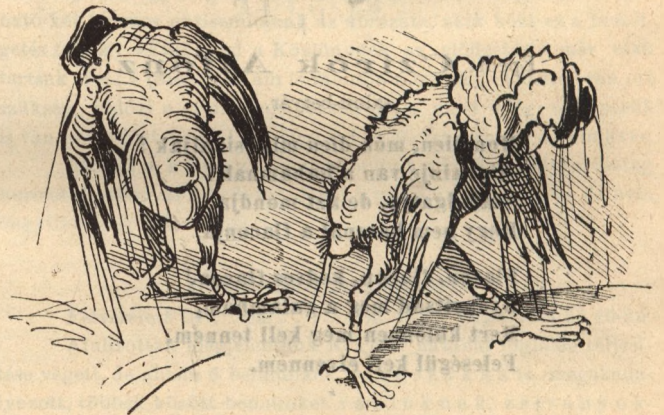
– Mit! A tied? Csak azért is?
Ha mindjárt a tollamért is!...

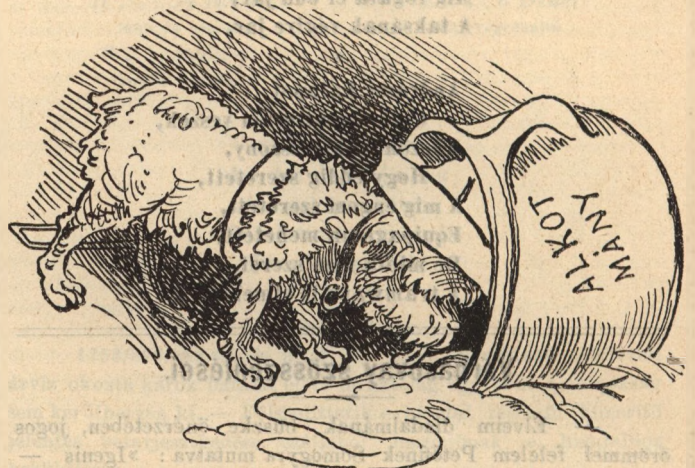
Hátul valaki megmordul –
Tyűh, a fazék im felfordul.

Kardos kutya jelent meg ott,
Kakas onnan el is ugrott.

Fazekukat feldöntötte,
Mint az ürget kiöntötte.

Kardos kutya most egymaga
A eziberét nyalogatja.

Szalon-Népdalok.

Epedi: **Czirok Alfonz**

salon-betyár.

Mon dien, mon dien mit csináljak ?
Migrainje van a babámnak !
Szagolgatja, de azt mondja,
Hogy nem használ a flaconja.

Flacon, flacon, kedves flacon,
Gyógyítsad meg a galambom,
Mert különben meg kell tennem,
Feleségül kell elvennem.

*

Komfortáblis, fiakkeres,
Elmulatja a mit keres,
Míg fogata el oda jár,
A taksának végire jár.

*

Andrássy kalapot
Csak Quentzernél veszek,
Köszönöm kisasszony,
Hogy eddig szeretett,
A míg engem szeretett,
Equipage-on mehetett,
De mióta nem szeret,
A tramway-n is elmehet.

Vérhasovay szösszentései.

— Elveim diadalmának büszke önérzetében, jogos
örömmel felelem Petőfinek Somogyra mutatva: »Igenis —
és lesz gyümölcse a fának, melynek soha sem volt virága! . . .

— Ha az úgyiba való löpor elfogyott — akkor első-
töm az én Nendtvieh-pisztolyomat.

— Hozzám képest mily gyenge politikus ez a Jókai!
Mióta foglalkozik a zsidókérdéssel és még ma is csak *bérház-*
ban lakik.

— Az Ischia-ünnepre gondolva, kellemesen érint az
a tudat, hogy a sajtó hatása mégis csak sokkal jelentéke-
nyebben nyilvánult a Kerepesi uton, mint a Margit-szigeten.

— Paulerrel szemben folyton Tiszát megasztalják a
sakter lapok. Bérencz lelkü pimaszok! Hát tehet arról Pauler,
hogy *ni* Tiszával szemben tehetetlenek vagyunk?!

— Vagy Pauler annak az oka, hogy a főállamügyész
Zalában *csendre lázítja* a népet?

— De azért még nincs veszve semmi. Eszter vére még
párolg, és csak *enépülem* van betetőzve. De még hiányzik a
koronája, miként az illatos dohánytól párolgó pipáról a
kupak.

Es jönni fog uj Eszter még
S uj Móricz, kik után
Buzgó imádság epedez
Nagy Vérhas ajakán!

TUDOMÁNY.

Nyílt kérdés

Budenx József egyetemi professzor urhoz.

Nagyságod összehasonlító szótára szerint a mord-
vin nyelvben *szala*=lopni, *szalaj*=zsvány. Mivel pedig
kétségtelen tény, hogy a mordvin nyelv a magyarral
rokon: kérdem, megvan-e a magyar nyelv határain belül
is ez az etimológiai összefüggés a zavargó *Zala* és az
antisemita *Szalaj* közt?

Kérdi tisztelettel

egy ugor-magyar filozopter.

Maholnap föloszlik a régi jó hiteli »Magyar Nemzeti
Drámai és Operai Szövetkezet« s mindegyik külön nyit boltot.
A liquidatio napján drámai előadásra ki van tűzve a »Váljunk
el!« amidőn is az opera a Kerepesi-uttól »Ploermeli búcsút«
fog venni.

*

Dóczy, ki a muzsa esőkját tizenkét évi közönnyel
viszonozta, a neheztelőt azzal akarja kiengesztelni, hogy meg-
írja az »Utolsó szerelmet.« Szerencséjére a darabnak az
a tanulsága, hogy nina utolsó szerelem s ez a muzsát is tán
megbékíti.

*

»On revient toujours a ses premiers amours« azt mondja
Dóczy és megírja az »Utolsó szerelmet.«

*

Együtt emlegetik az »Ember trágédiáját« és az »Utolsó
szerelmet«. Méltán Az »Utolsó szerelem« az »Ember tragé-
diája.«

ÜLETLEN GOMBOK.

Elektromos szerelmi vallomás.

Leányka ! első pillantásod
Felvillanyozta szívemet,
Vezérlő sodrony volt a lelkem
S elektromos telep szemed.

Bájdoknak delejes hatása
Magához vonzott engemet,
Szívemnek rezgő idegei
Közölték veled lelkemet.

Nem kering *Volta oszlopában*
Oly gyorsan fel s alá a fény,
Mint hogy szívemben váltakoznak
Elcsüggedés és új remény.

Szümben így *accumulálódott*
A villanyos szerelmi láng,
De a szülei *isolator*
Bút s bánatot hozott reánk.

Majd kiderült a zordon éjjel,
S megint remélni mertem én,
Mint hogyha *edisoni lámpás*
Gyuladt vón lelkem éjjelén.

S óh, mennyi ürmöt kellett innom !
Még keserűbbet, mint halált,
Mit sötét *leydeni palaczkból*
A bűsz féltékenységek kínált !

S mi lesz a vége ennyi bűnnek ?
Leányka, dűnts sorsom felett !
De ah ! előre jól tudom, hogy
Villám-csapás ér engemet.

Ó kérlek, szólj kemény apáddal
És küzdj a szívnek érvivel,
Hogy létre jöjjön közöttünk az
Ohajtott *erő-dítvel*.

*

Baka biblia.

És fellázadának Kóré, Dáthán és Abiran Mózes ellen és Áron ellen és mondták nekik :

*Hármat rikkantolt már,
Hármat rikkantolt már
A rigó, a rigó, a rigó.
Nem parancsol nekem,
Nem parancsol nekem
A biró, a biró, a biró.*

*

Zugolódván pedig a zsidók a nagy vándorlás miatt az Ur ellen, adá az Ur, hogy virágozzék ki csak azon egynek botja ő közöttük, ki neki kedves volna. És hajta rózsát csupán Áron botja, melyet ez látván, mondá :

*A virágnak megtiltani nem lehet,
Hogy ne nyíljék ha jő a szép kikelet.*

*

Teve pedig vala Mózes, hogy megszabadítaná a zsidókat, csodákat a Fárao előtt, utána tevék vala azonban mindezeket az egyiptomi bölcsék, mondván :

*Tekints ide, tekints oda,
Nincsen küztünk ostoiba.*

*

Midőn pedig Illés próféta az angyalok által ragadott tüzes szekéren az égbe szálla, mondá :

*Szállj ifju bátran,
A szellő-szárnyon . . .*

— Fuldokló kapkodása. —

A »Szabolcsmegyei Közlöny« (tisztesség nem esik említvén) posta-utalványokat küldöz a megfutamadott hívek nyakába. Az utalvány élén egy cigányvéste metszet piszkos lenyomatában látható két kormos antisemitának az ábrázata, akik közt ez a beszélgetés folyik : »Elküldted a Közlönynek az előfizetést, már csak tartsuk fel.« (Sic !) »El ám !« mondja a másik. »Pénzre van ott szükség, üldözi a zsidó, segíeyezük mi, s most még sajtóperük is van, sok pénzt felülél. (Igy !) 1 és 1/2 frt. nem öli az embert.«

(Szorul a kapca — már hogy a »Sz. K«. Milyen vastag hurokkal verbuvál a kedves ! K ö t i m a g á t nagyon, — de nem öngyilkossági szándékból.)

*

— Végrehajtási jegyzőkönyv. —

Felvétetett Cs . . . Sz n. 1883, augusztus hó 20-án. Alulírottak megjelentünk K. Péter házánál foglalás teljesítése végett, de abban ő bennünket »e r ő s z a k k a l« megakadályozott, többek között bennünket r a b l ó k n a k, z s i v á n y o k n a k, e m b e r n y u z ó k n a k« nevezett, miket mi ezenel nevéünk aláírásával is bizonyítunk.

H s István

K ó Dénes

tanu és becsűs

kir. végrehajtó

S s József

tanu és becsűs

*

— Új könyv. —

A z A n g o l v i z s l a
és ezzel összekötve
a fajbéli tiszta tenyésztés.
(Ehez kép se köll.)

*

— Hivatalos stílus. —

1758/878. Az esőzés által oly nagy mértékben előidézett árvíz okozta károk hatását előre láthatólag egy erdő gondnokság sem kerülhetven ki. — Főlszolittatik e hivatal részéről kimerítő jelentés betervejtékedése céljából hasonlónak e hivatalhoz beküldésére.

Rahó 1878 december 23-án.

*

X. Y.

— A „Jász-Kürt“ f. é. 35-ik számából. —

Juliusi tudósítás.

A juliáisi társaság bájos két királynőjének kell mondanunk a kedves két házi kisaszszonyt, kik szépségük dics fényével modoruk lekötelező szeretetre való méltóságával a közönséget elbájolva folyton mulatva s mulattatva a diszes hölgy koszorúban ők voltak az azúr kék tiszta égen legfénylőbb s legvakítóbban ragyogó csillagok, s ha szívünk sugallatát meghalgtjuk elmondhatjuk, »ha öröm fog el a felnevelt rózsza bimbó mellett midőn az kifejti pompáját szét hinti illatát, úgy annyival inkább két nemesen érző kebel feszít a lányjainál s a legszebb piros s fehér rózsabimbó feslésének látásánál, melyekre az öröm egy parányi balzsam olaját hogy csepegtetni alkalman volt most már büszkeségem«.

*

— Czedula. —

Tekintetes Gyógyszer Áruló Ur!

Részemre az az nyomnek gyomortisztítás vagyis hánytato. kegyesen méltóztassék 20 kr. készpénzért utalványozni. K. B gr. ch. tanító rk.

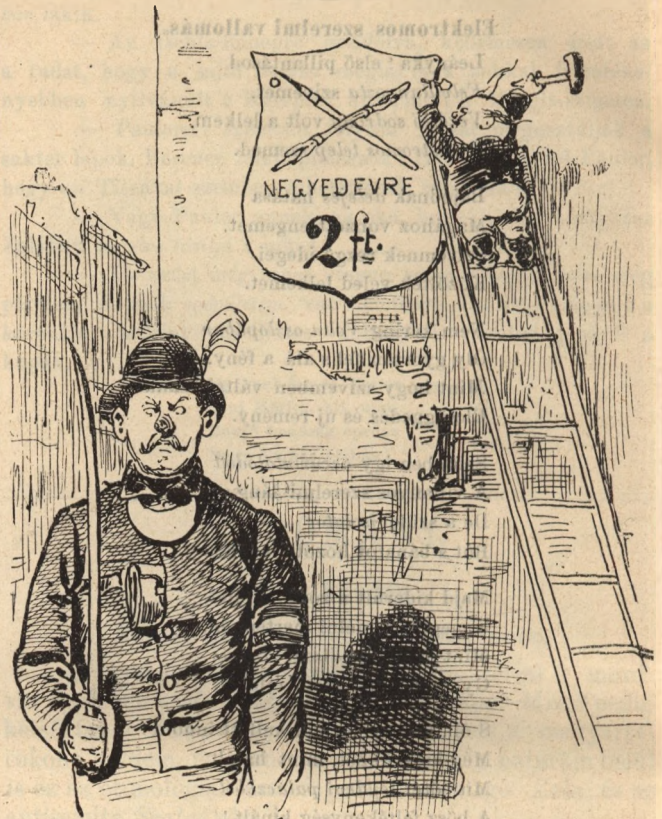
SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Neluszko. Áfrikai vicz, Szeli-kája ne legyen az úrnak! — P. M. Zagoria — Zalagoria, csaknem egyre megy. A többiben kevés elmésséget

találtunk. — Mdrn pt. A formára magunk is rég rátértünk. Az átdolgozás nem igen biztató. S ami Czirok Alfonz urat illeti, nem a konyhába fordul pipagyújtás végett, hanem inkább a boudoirba, Chansonette k. a. számovárja mellé, rágyújtani a cigaretre. — P. Amint látja, bele került. Folytassa. — Ügyvds. A sürgetett válasz megadására hiányzik a kérdező levél, mely a nyári interregnum alatt érkezett a szerkesztőségbe s elveszett. Kérjük az ismétlést. A mostaniakból az egyik teszi. — Klzsvr. S. I. felköszöntőjében valóban orgiát ült a bibliás bombaszt. A kegyesség dobzódása ez, mely, ha imádság nem volna, kacskaringós voltánál fogva beille-nék valami sístergő baka-áldásnak. A jó »szent öreget« egy szuszra nevezi Sámuelnek, Diagorásnak, Gábríelnek, Rafáelnek, Michaelnek, Urielnek és Azráelnek. Pedig a bérmlás nincsen is benne a ref. vallásban. De még ez hagyján! Kifogyván a kalendá-riumból: a neki vérmesedet szónok ráfordít a zoológiára s meg-teszi a jó püspököt »vezér keselyűnek«, s megdicséri benne a »puszta föld gascognei ebszeretét.« Aztán egy merész divisióval átsap a kolozsvári közegészségi állapotokra, hogy ott »M. A. porszemeit szívja be a tüdő« s hogy »a szerető színekből és martyr könnyekből van a sár.« Legijesztőbb fenyegető biztatása, hogy: »isten országa halhatatlan phalanxának lesznek ujtoreadorai!...« Most világos csak előttünk, Kálvín mért született Uri-cantonban. (Gyöngébbek kedveért: Uri azt jelenti, hogy bika.) — L. H. Már rég benne volt lapunkban. — L. I. Jó volna ismételni a beküldését. Mert ha egy év óta nem vette válaszunkat, a levél elhányódott. — B. I. Abban, hogy V. D. ur a keresztelésen képviselteti magát, nem lelünk semmi kifigurázni valót. — F. Gy. Átlátszó a maszka. Jobban kell tudni a rozsz íráshoz. — Marabú. Bizony mar az; de az élcz is, mely belőle kipattant. Mert i l y en értelmezést adunk a nevének, s nem zoologiait, sem hierarchikust. — M. E. Biztosítjuk, hogy német leveléről semmit sem tudunk s három léttel ezelőtt még a Rajna vidékén jártunk. Ha parancsolja, utilevelünkkel is bizonyítjuk. Helytartónk jóváhagyásait, bár minden egyéb részben kitünőn vezette lapunkat, önre nézve nem ratifikáljuk. Zbogom. — Ft. Kapóra jött. — L. H. Elég is volt tán már abból a nótából.

RESTITUTIO.

Az idők vad viharja le-letépi ezt az intő táblát a falról.

Szükséges tehát, hogy karhatalommal vissza helyezzessék igaz jogába.

Ezt cselekszem most én.

A magyar közönség velem van.

Borsszem Jankó.

Mert rőndnek muszáj lönnyi!

Mihaszna András.

Az 1883. év október 1-vel új előfizetést nyitunk a „Borsszem Jankó“-ra.

A „BORSSZEM JANKÓ“ előfizetési ára:

Negyedévre 2 frt.
Félévre 4 frt.

Az előfizetés mentől előbbi megújítását kérjük, hogy a szétküldésben késedelem ne álljon be.

A „Borsszem Jankó“ kiadó-hivatala
Barátok-tere, »Athenaeum«-épület.

Felolós szerkesztő: CSICSERI BORS.

Az Athenaeum könyvkiadó-hivatalában

(Budapesten, Ferencziek-tere 5. szám)

megjelent s általa minden könyvkereskedésben kapható.

AZ OTTHON.

Utmutató

a ház czélszerű és izlésteljes berendezésére és vezetésére.

Irta: **Egy nagyvilági hölgy.**

8-adrét, 286 lap, számos ábrával. Ára füzve 1 frt 70 kr, csinos vászonkötésben 2 frt.

A »házi tűzhely« sohasem játszott fontosabb szerepet soha sem volt nagyobb gondozás tárgya, mint a jelenben, s épen azért alig üdvözöltünk gyakorlati munkát nagyobb örömmel, mint az előttünk fekvő, valóban hézagpótló kötetet, mely az »Otthon«, a kényelem, az izlés és a takarékoság fontos kérdését tárgyalja kimerítő alaposággal és beható tárgyismerettel. Az »Illem« kitünő szerzője nagy érdemeket szerzett magának ez újabb munkája által, a menyében egy általánosan érzett hiánynon segített vele s egy aránylag rövid, velő, tapasztalásokon alapuló műben segédkezet nyújt mindazoknak, kik a házi tűzhely varázsa iránt fogékonyak és annak előállításán vagy szipítésén fáradoznak.

Annál is inkább ajánljuk a magyar közönségnek **8 képekkel gazdagon ellátott** kiváló munkát, mert az csakugyan tisztán gyakorlati szempontból indul ki s a szerényebb soraunak ép oly lényeges tanácsokkal és útmutatással szolgál, mint a gazdagnak, ki izlés hiányában gyakran sok pénzzel sem képes elérni ama művészi összhangot, mely mai napság a legszerényebb hajléknak is főkelléke.

A mű tartalomjegyzékéből legvilágosabban kiténik, mily páratlan ügyességgel van szem előtt tartva a szükséges mellett a szép, s a nélkülözhetetlen mellett ama felesleges, mely tulajdonképen szintén nélkülözhetetlenné vált.

Első fejezet. Az otthon fogalma és megvalósítása. — A költségvetés. — A komfort. — A rend. — A tisztaság. — A pontosság. — Az izlés. — **Második fejezet.** Az otthon a múltban. — I. Az otthon az ókorban. — II. Az otthon a középkorban. — III. Az otthon a tizenhatodik, tizenhetedik és tizennyolcadik században. — **Harmadik fejezet.** Az otthon az új korban. — A berendezés alapszabályai a városi és falusi háznál. — A takarékos, czélszerű és izlésteljes berendezés. — **Negyedik fejezet.** A művészet az otthonban. — Képek. — Hangszerek. — Könyvek és albumok. — Porcellán, majolika és velencei üveg. — Szobrok. — Bronce- és ezüsttárgyak. — Régiségek. — **Ötödik fejezet.** A nő és háziipar az otthonban. Fügőnyök. — Szőnyegek. — Asztalritók és abroszok. — Védterítők. — Himezett bútorok. — Kerevetpárnák. — Különböző kézimunkák. — Házipartárgyak. — **Hatodik fejezet.** A padló és szőnyegek. — A falak kárpitozása és festése. — Ajtók és ablakok. — A fűtés. — A világítás. — A vízvezeték. — A táviró. — A villámhárító. — **Hetedik fejezet.** Háztartási helyiségek (1 ábrával). A konyha és konyhaeszközök. — Az élesskamra. — A tejkamra. — A fa és kőszén, fűzelék és borsos pince. — A mosókonyha, mángorló és téglázó. — A padlás. — **Nyolczadik fejezet.** Az előszobák. — Az előszoba. — **Kilencedik fejezet.** (8 ábrával). A salon berendezéséről általában. — A háziasszony szonja vagy a nappali. — A háziúr szonja. — A nagy salon vagy a fogadási terem. — A táncsterem. — **Tizedik fejezet.** Az ebédlő (9 ábrával). — Az ebédlő berendezéséről általában. — Egyszerű ebédlők. — Díszes ebédlők. — Ebédlő, renaissance stílusban. — Ebédlő régi angol stílusban. — Az asztalterítéséről. — Az asztalnemű. — Ezüst. — Porcellán. — Üveg. — **Tizenegyedik fejezet.** A hálószoba (7 ábrával). — A hálószoba berendezéséről. — Az ágy. — Az öltözőasztal. — Ruhatárak és szekrények. — A nő öltözőszobája. — A férj öltözőszobája. — A fürdőszoba. — **Tizenkettődik fejezet.** A boudoir (8 ábrával). — A férjszoba. — A könyvtár. — A tekézőterem. — A vendégazobák. — **Tizenharmadik fejezet.** A gyermekszoba (5 ábrával). A nagyobb gyermekek szobái. — A nevelők szobái. — A betegszoba. — A cselédszobák. **Függelék.** (1 ábrával).

PORZÓ TÁRCZALEVELEI.

Rajzok a társas életből, a család köréből, uti vázlatok stb.

IRTA

ÁGAI ADOLF.

Új olcsó kiadás.

2 kötet, 46 iv.

Ára 3 forint.

E cikkek felől csak egy vélemény uralkodik: hogy azok úgy formában, mint tartalomban a legjobbak sorába tartoznak, mik a magyar szépirodalomban az utóbbi években megjelentek. Humor, guny, költői melegség, finom részletezés, szellemes játékság, élénk színezés, könnyedség, felületesség nélkül s végig szabatos, jóízű magyarság, mely sehol sem válik póriássá — ezek azon tulajdonok, melyek a gyűjteménynek megadják súlyát és becsét.

Az életből ellesve.

Beszélek.

Irta: **JÓKAI MÓR.**

Három kötet ára 3 frt.

A ragyogó tollú író ez újabb szépirodalmi dolgozatainak gyűjteménye oly gazdag és változatos tartalommal jelent meg, mely alkalmat nyújt a közönségnek, hogy kedvenc írója sokoldalú tehetségének legkülönbözőbb sajátságait megismerkedhessék. Tárgyait tulajdonképen az életből és pedig a magyar életből meríti ugyan, de pl. »Az ezerkettődik éjszakában« átcsap ama térre is, hol élénk képzelete egészen szabadon röpködhet, míg a »Rendkívüli nőkben« a világ történet nagy tárházából keres anyagot. Kiváló érdeket kölcsönöz a gyűjteménynek, hogy a közlemények tekintélyes része naplószerű följegyzés, melyben a Jókainál oly megkapó közvetlenség ellealhatatlanul vonzza magával az olvasót. A »Hajdan, most és valaha« cziműnek pl. a Svábhegy képezi színterét, Jókainak a kedvenc helye a hol, mint e közlemény végén elmerengve mondja, »pihenni akar.« A harmadik kötet főrészt olaszországi utazásának leírása tölti be, ritka megfigyeléssel, élénk színekkel, érdekes festett utirajz, melyben a klasszikus föld hatása az író lelkére s a benyomás meleg költelekdelére oly varázst kölcsönöz e kiváló bájjal írt memóriójának, mellyel kevés »utaleírás« dicsekedhetik az irodalomban. — A változatosságban pártját ritkító, de mindenütt költői tálalmu gyűjtemény bizonyára a legkedvesebb olvasmányok egyike a les magyar közönség előtt.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

A

MAGYAR BAZÁR

mint

A NŐK MUNKAKÖRE

czimű illusztrált szépirodalmi divatlapra.

A NOKEPZŐ-, GAZDASSZONY- ES NOIPAREGYLET HIVATALOS

KÖZLÖNYÉRE.

Évfolyamunk utolsó negyedébe lépve, tisztelettel felkérjük olvasóinkat előfizetésük megújítására.

A M. Bazár tartalma, iránya annyira ismeretes hazánk művelt hölgyközönsége előtt, hogy e helyen nem bocsájtkozunk annak újabb fejtegetésébe, figyelmüket azonban mégis felhívjuk egy egedy regénymelléklettel bővített érdekes szépirodalmi részünkre, valamint pompás két és több alaku színezett párisi divatképeinkre. Ezeket a divat fővárosában megjelenő képek javából választjuk ki, s ennek folytán francia divatlapok járatása hazánkban teljesen fölöslegessé vált.

Még megsgújuk előfizetőinknek, hogy hihetőleg még ezen negyedév folyamában ismét új, érdekes melléklettel fogjuk meglepni, melyeknek minőségéről később lesz említés téve.

Azonban ismételten kérjük tisztelt olvasóinkat, lennének szivesek előfizetésüket minél előbb beküldeni, miután a tömeges pártolást tekintve, ismét könnyen megeshetnek, hogy a későn beküldött előfizetések egy részét már ki nem elégíthetnők.

Előfizetési feltételek a Magyar Bazárra:

Févenként **10 frt**
Félévenként **5 frt**
Negyedévenként **2 frt 50 kr.**

Az előfizetési pénzek az alulirt kiadóhivatalnak legczélszerűbben postautalvánnyal küldhetők.

A M. Bazár kiadóhivatala.

Előfizetési felhívás.

A „FŐVÁROSI LAPOK“ huszadik évfolyamának utolsó negyedére nyitjuk az előfizetést. Husz év alatt a magyar művelt olvasó közönség annyira megkedvelte, fölkarolta és folytonos nagy pártfogásban részesíté a hazai szépirodalomnak e maig is egyetlenegy napiközlönyét, hogy régóta nincs már szükségünk programok közlésére. Folytonos törekvésünk: a finomabb izlésű olvasók igényeit kielégíteni változatos és értékes olvasmányok, gazdag tartalmú tárcák és bő hírvoratok közlése által. Kiténő írók gyarapítják a lap tartalmát folyvást. Így az új évfolyad első száma részére is két hírneves költőnk küldött már be jeles szpműveket: Lévy József „Fogy a dal“ című költeményt, s Csiky Gergely „A zokoli uraság két leánya“ című nagyobb elbeszélést. A lap kiadója: az „Athenaeum“ társulat, mely a lap csinos kiállításáról és pontos széküldéséről gondoskodik, kéri az előfizetéseket meliebbi megújításáért. Az évfolyad ára négy forint. Lehet folyvást előfizetni félévre is nyolc s egész évre tizenhat forinttal. A postautalványokra vagy pénzes levelekre irandó cím ez: „A Fővárosi Lapok kiadóhivatala Budapestben.“

